

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 października

№ 89.

Rok 1934.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 816—Skarbu z dnia 20 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych . . .	1701
817—Skarbu z dnia 26 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej	1702
818—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej	1703
819—Opieki Społecznej z dnia 21 września 1934 r. o ordynacji wyborczej do rad okręgowych izb lekarskich	1704

816.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 ustęp 2 i 3 oraz art. 2 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) § 1 uzupełnia się ustępem drugim o brzmieniu następującem:

„Jeżeli podatek spadkowy lub podatek od darowizn został rozłożony na raty, to postanowienia rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie tylko do tych rat, których termin płatności, wymieniony w ostatniej decyzji, zawierającej zezwolenie na uiszczenie ratami, przypadł przed dniem 1 października 1931 r. Jeżeli cała należność tytułem podatku spad-

kowego lub od darowizn, która zalegała w dniu wydania ostatniej decyzji o odroczeniu płatności, została odroczone do terminu, który przypada po dniu 30 września 1931 r., to rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania”.

2) W § 2 powołanego rozporządzenia, po wyrazach: „i dopłat drogowych” wstawia się wyrazy: „jak również podatku od przedmiotów spadków i darowizn”.

3) § 2 lit. b) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) kompetencje urzędów skarbowych w zakresie postanowień § 8 rozporządzenia niniejszego przysługują zarządom właściwych związków samorządowych; kompetencje izb skarbowych w zakresie postanowień §§ 7 i 8 przysługują wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, a kompetencje Ministra Skarbu w zakresie postanowień § 7 przysługują Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych”.

4) W § 4 skreśla się ustęp 2).

5) W § 5 ustęp 3) otrzymuje brzmienie następujące:

„Płatnikom, których zaległości podatkowe łącznie z poprzedzającymi je wpisami nie znajdują zabezpieczenia w pełnej wartości szacunkowej ich majątku nieruchomego, służą co do tych zaległości

z urzędu ulgi, określone w § 8 rozporządzenia niniejszego”.

6) W § 7 w miejsce wyrazów: „§§ 5 i 6” zamieszcza się wyrazy: „§ 5 ustępy 1 i 2 oraz § 6”.

7) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 8. 1) Płatnikom, którzy nie posiadają majątku nieruchomego, na którym można by zabezpieczyć przypadające od nich zaległości podatkowe, określone w § 1 rozporządzenia niniejszego, mogą władze skarbowe na indywidualnie wnoszone i należycie uzasadnione podania, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, umarzać czwartą część tych zaległości, pod warunkiem uiszczenia pozostałych trzech czwartych części w 12 równych ratach kwartalnych, od 1 stycznia 1935 r. począwszy, za opłatą odsetek za odroczenie w wysokości ½% miesięcznie, licząc od dnia 1 października 1933 r.

2) Podania, o których mowa w ustępie 1), załatwiają: przy łącznej sumie zaległości do 50.000 złotych — urzędy skarbowe, powyżej tej sumy — izby skarbowe. Podania osób prawnych, dla których I instancją wymiarową w zakresie niektórych podatków są izby skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego), załatwiają izby (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego), bez względu na wysokość zaległości”.

8) Po § 8 zamieszcza się nowy § 8a o brzmieniu następującem:

„§ 8a. Kary za zwłokę oraz odsetki za odroczenie, przypadające od zaległości podatkowych, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, za okres od dnia powstania do dnia 30 września 1933 r. włącznie, umarza się, bez względu na to, czy prawo ratalnej spłaty, wynikające z postanowień rozporządzenia niniejszego, służy płatnikom z urzędu, czy też na wnoszone podania, tudzież niezależnie od terminowej spłaty poszczególnych rat”.

9) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 10. 1) Ulgi, wynikające z postanowień rozporządzenia niniejszego, nie będą stosowane:

a) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z wolnych zawodów i osobistych zajęć przemysłowych;

b) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył dochód z kapitałów lub wartość majątkowa tych kapitałów;

c) do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika; ocena, czy powstanie zaległości spowodowane zostało jawną złą wolą płatnika, należy do Ministra Skarbu, który uprawnienia swe w tym zakresie może przenieść na izby skarbowe.

2) Przez zaległości, o których mowa pod lit. a), b) i c) ustępu 1) należy rozumieć nie tylko zaległości kapitałowe, lecz również zaległości w karach za zwłokę lub odsetkach za odroczenie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

817.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej.

Na podstawie art. 116 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), paragrafy zaś — do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Skład Rady Spółdzielczej przy Ministerstwie Skarbu stanowią przewodniczący oraz członkowie: a) delegaci ministerstw, wymienionych w ust. 2 art. 116, b) przedstawiciel izb rolniczych, powołany przez Ministra Skarbu z pośród osób, przedstawionych przez izby rolnicze, c) osoby, powołane przez Ministra Skarbu w liczbie co najmniej 16 z pośród kandydatów, przedstawionych przez związki rewizyjne spółdzielni.

§ 3. Przewodniczący Rady oraz delegaci ministerstw wyznaczani są przez właściwych ministrów na czas nieograniczony.

§ 4. Członków Rady Spółdzielczej z pośród przedstawicieli możliwie wszystkich działów spółdzielczości oraz przedstawiciela izb rolniczych, powołuje Minister Skarbu na okres dwóch lat z listy kandydatów, ułożonej przez przewodniczącego Rady na podstawie zgłoszeń, dokonanych przez upoważnione do tego związki rewizyjne i izby rolnicze (art. 116 ust. 2).

§ 5. Na listę kandydatów przewodniczący Rady Spółdzielczej wciąga wszystkie osoby, zgłoszone przez związki rewizyjne w wyznaczonym terminie zgodnie z wezwaniem przewodniczącego.

§ 6. Prawo zgłaszania kandydatów służy tylko tym związkom, które posiadają przyznane im przez Ministra Skarbu prawo rewizji i których statuty zostały zatwierdzone przez Ministra Skarbu. Zgłoszenie winno zawierać:

- imiona i nazwiska kandydatów,
- dział ruchu spółdzielczego, reprezentowany przez kandydata,
- stanowisko kandydata w ruchu spółdzielczym,
- adres kandydata.

§ 7. Na wezwanie przewodniczącego w terminie, przez niego wyznaczonym, wszystkie izby rolnicze, działające na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) przedstawiają po 1 kandydacie, a z ułożo-